

**MÁRCIUS
A FOGYATÉKOSSÁGGAL
ÉLŐ NŐKÉ
III. KONFERENCIA**

SAJTÓANYAG

„MÁRCIUS A FOGYATÉKOSSÁGGAL ÉLŐ NŐKÉ” III. KONFERENCIA

**Helyszíne: CEU Konferencia Központ
1106 Budapest, Kerepesi út 87.
Időpontja: 2008. március 27. 10.30 – 15.30**

FŐVÉDNÖKÖK

**Dr. Gurmai Zita, európai parlamenti képviselő
Gömöri Zsolt, a Magyar Paralimpiai Bizottság elnöke
Bajnai Gordon, Önkormányzati és Területfejlesztési miniszter**

FŐ TÁMOGATÓK

**Vodafone Operációs Központ Magyarország Zrt.
Procter&Gamble Magyarország**

További információ

***Magyar Női Karrierfejlesztési Szövetség:*
Ferenczi Andrea, elnök (mobil:+36 30 9827093)
www.marciusafogyatekossaggalelonoke.hu**

Szervező: Magyar Női Karrierfejlesztési Szövetség

**H-1118 Budapest, Ugron Gábor u. 28. Telefon: (36-1) 319-5245 Fax: (36-1) 319-2017
E-mail: awcdh@t-online.hu www.noikarrier.hu**

TÁJÉKOZTATÓ

A KONFERENCIA AKTUALITÁSA MAGYARORSZÁG MEGÚJULÁSA SZOLGÁLATÁBAN

A 2003-ban alapított **Magyar Női Karrierfejlesztési Szövetség** azzal a céllal jött létre, hogy javítsa a nők esélyegyenlőségét a karrierfejlesztésben és támogassa a női érdekérvényesítést.

A Szövetség feladatának tekinti a kormányzati-, az üzleti-, a tudományos-, és civil szféra közötti párbeszéd elősegítését.

A „Március a Fogyatékossgal Élő Nőké III.” konferencia kiemelt célja, hogy az Új Magyarország Fejlesztési Terv konstrukciói közül bemutassa mindazokat, amelyek úttörő megközelítésben adnak lehetőséget a civil-kormányzati-vállalati együttműködések kibontakozásához, lehetővé téve közös projektek generálását az alábbi területeken:

- fogyatékosok munkaerő-piaci integrációja,
- atipikus foglalkoztatás,
- esélyegyenlőségi legjobb gyakorlatok gyűjtése, rendszerzése, disszeminációja,
- szociálpolitikai intézkedések tervezése, előkészítése, véleményezése,
- módszertani fejlesztések.

A KONFERENCIA VEZÉRGONDOLATA

Napjainkra minden európai ország számára nemzetgazdasági érdekké vált a tenni akaró, képzett emberek munkába állása. **Nemzeti jövedelmünket csak akkor termelhetjük meg, jövőnket csak úgy építhetjük fel, ha ebben a cselekvésben minden társadalmi csoport részt vesz.**

Közéjük tartoznak azok a fogyatékossgal élő nők, akik adottságaiknál, lehetőségeiknél és nőiségüknél fogva kettős hátránnyal élik életüket. Szép, igazán emberi feladat őket be- és visszavezetni a munka világába. Önbizalmuk és önhitük, a hétköznapokban élő nőkhöz viszonyítva jóval alacsonyabb.

Ezért alkotó munkára, önmegvalósításra akkor tudjuk őket igazán sarkallni, ha példát, példákat tudunk arra mutatni, hogy lehetséges a teljesebb önmegvalósítás számukra is. A társadalmi életben talán a sport az, ahol rögtön, mindenki számára érzékelhetők az elért eredmények. Így a para-sportolók életútja, sikerei ösztönözhetik a fogyatékossgal élőket arra, hogy eljussanak a „*bólints, hogy érdemes*” tettekig. Amennyiben a munkafeltételeket mind szélesebb körben megteremtik, „sportolói” erőfeszítéssel, a fogyatékossgal élők többsége eljut, mert eljuthat egy alkotói, teljesebb életbe.

A KONFERENCIA CÉLJA

A 2006. márciusában elindított kezdeményezés felhívja a társadalom és a döntéshozók figyelmét a fogyatékossgal élő nők, mint a társadalmi kirekesztettség által egyik legveszélyeztetettebb csoport sajátos helyzetére. 2008-ban a Pekingi Paralimpia jegyében a konferencia középpontjában a fogyatékos sport média- szereplésének előmozdítása áll. Célunk, hogy bemutassuk mindazokat az értékeket, amelyek új megvilágításba helyezhetik a fogyatékossgal élők sportteljesítményét, ezzel ösztönözve a média napirend kialakítóit társadalmi értékközvetítő szerepük kiteljesítésére.

Bemutatjuk mindazokat a sikeres, a sport mellett munkát is vállaló fogyatékos nőket, akiknek küzdelmeiből, életútjából tapasztalatot meríthetnek, sikereikből pedig töltekezhetnek hasonló sorsot osztó nőtársaik, és akik példaként szolgálhatnak az egészséges embertársaik számára is.

A KONFERENCIA ISMERTETÉSE

Ferenczi Andrea, a Magyar Női Karrierfejlesztési Szövetség (MNKSZ) elnökének, az esemény levezető elnökének köszöntőjével vette kezdetét az immár harmadik alkalommal megrendezett „Március a fogyatékossgal élő nőké” konferencia. Köszöntő szavai rávilágítottak arra, hogy amikor nőkről beszélünk, fogyatékossgal élő nőkről is beszélünk, március hónapban őket is köszöntjük. Az elnöksasszony kiemelte: a konferencia és tanácskozás az idei Pekingi Paralimpia jegyében telik, hiszen egyik fő célja, hogy a döntéshozók és a média figyelmét segítsen erre a jelentős eseményre irányítani. „Olyan tehetséges fogyatékossgal élő nőket köszönhetünk ma körünkben, akik választott szakmájuk és/vagy a sport területén kiemelkedőt alkottak” – mondta Ferenczi Andrea.

Ferenczi Andrea köszöntője után **Dani Gyöngyi** paralimpikon, vívóbajnok, az MNKSZ tagja megnyitóbeszéde következett, aki hivatását tekintve is a fogyatékossgal élők foglalkoztatásának szakértője, hiszen munkavállalási tanácsadóként dolgozik. Misszióját így összegezte: „Nem tartom kenyeremnek, hogy túlhangsúlyozzam, mennyi handicappal rendelkezem; teszem a dolgom, így mutatok példát, hogyan kell feldolgozni ezt az állapotot”. Dani Gyöngyi a sporttól kapott élelcélt és önbizalmat, ezért javasolja egészséges és fogyatékos társainak egyaránt, hogy sportoljanak. A Pekingi Paralimpiával kapcsolatban elmondta: „Cél, hogy a paralimpikonokban a sportolót lássák először, ne pedig a fogyatékossgal figyeljenek fel”. Úgy látja, e cél eléréséhez a média tehet a legtöbbet tudatformáló szerepe által. A munka világában rengeteg még a tennivaló: „A megváltozott munkaképességű embereknek a háromnegyede nincs jelen a munkaerőpiacon; őket kéne mozgósítani” – jelölte ki a fontos feladatot Dani Gyöngyi. Egyfelől a fogyatékosoknak jól megválasztott szakmára van szükségük, másfelől a munkaadók téves információit kellene leépíteni, hiszen a sérült ember is kiváló munkaerő lehet. A felelősség Dani Gyöngyi szerint tehát kettős: a fogyatékosok feladata, hogy képezzék magukat, a munkáltatók pedig nyissanak az alternatív foglalkoztatás felé, adjanak esélyt a fogyatékosoknak.

Dr. Gurmai Zita európai parlamenti képviselő a fogyatékossgal élők teljes körű integrációjához a kétoldalú dialógus fenntartását emelte ki: „meghallgatunk és beszélünk”. A képviselő asszony a tolerancia és a láthatóság szükségességére hívta fel a figyelmet, hiszen meg kell tanulnunk együtt élni azzal az 50 millió fogyatékossgal élő emberrel, akik ma Európában élnek. Megdöbbenően alacsony munkaerőpiaci jelenlétükre is kitért: „Bár a fogyatékossgal élők 40%-a munkaképes, csak 13-14%-uk dolgozik”. E helyzet javításához szükséges a fogyatékossgal élő nők bevonása a munkaerőpiacra, akik helyzete még férfi sorstársaikénál is rosszabb. A képviselő asszony végül utalt az akadálymentes közlekedés létfontosságú szerepére is költői kérdéssel: „Mi a helyzet a munkaerő szabad áramlásával, ha sok esetben nem tudnak közlekedni a fogyatékos emberek?”

Simon Gábor, a Szociális és Munkaügyi Minisztérium államtitkárának üzenetét **Páva Hanna** tolmácsolta, aki elmondta: épp 10 éve fogadta el a parlament a fogyatékosügyi törvényt, és bár azóta sok előrelépés történt, még mindig sok a tennivalónk. Lemaradásunkat Európa fejlettebb államaihoz képest érzékelteti az az adat, hogy míg nálunk a fogyatékossgal élő aktív korúaknak csak a 9%-a vesz részt a munkában, addig a fejlettebb európai országokban akár 40%-uk is. Ennek oka a megfelelő képzettség hiánya, illetve a fogyatékos nőket sújtó kétszeres társadalmi kirekesztettség – mondta Páva Hanna. Jó hír azonban, hogy hazánk a világon másodikként ratifikálta a fogyatékossgal élőkre vonatkozó ENSZ egyezményt, amelynek mostanra elkészült a hivatalos magyar fordítása, valamint jelnyelvi és könnyen érthető változata is.

Gömöri Zsolt, a Magyar Paralimpiai Bizottság elnöke „Fogyatékossgal élők minőségi versenysportja” címmel tartott gondolatébresztő és tettekre ösztönző előadást. Először egy filmes összeállítást mutatott be a 2004-es Athéni Paralimpiáról, amely jól érzékeltette, hogy a paralimpikonok is ugyanazokat a küzdelmeket és örömeiket élik meg, mint az egészséges sportolók. A paralimpia a világ második legnagyobb sporteseménye – emlékeztetett Gömöri Zsolt –, melyre ugyanúgy egy kvalifikációs rendszer

segítségével, a magyar válogatott tagjaként lehet kijutni, mint az olimpiai játékokra. A paralimpikonok elszántságát jól szemlélteti annak az atlétának az esete, aki megfutotta az olimpiai csúcsot, s jelezte, hogy elindulna a hagyományos olimpiai játékokon is. „Nem fogyatékosokat, hanem sportolókat látunk, akiknek a kerekesszék is sporteszköz” – mondta a képek kapcsán Gömöri Zsolt. A Magyar Paralimpiai Bizottság elnöke kitért a Pekingi Paralimpia mint médiaesemény jelentőségére is: 150 ország 4000 sportolójának részvételével rendezik meg az idei paralimpiai játékokat, ami óriási előrelépés az 1980-ban résztvevő csupán 40 országhoz képest. Három másik adat is tanúskodik a növekvő érdeklődésről: Pekingbe 3800 akkreditált médiaképviselőt várnak, a tévénezők számát 2,3 milliárdra becsülik, s 1,6 millió jegyet adtak el. Nem mindenkire jut el azonban a paralimpia híre: Magyarországon a lakosságnak csupán 2,4%-a ismeri a paralimpiát, holott 19% érdeklődne az esemény iránt, ha lenne róla elegendő információja. A paralimpia vezérelve kapcsán Gömöri Zsolt kiemelte: „Az elindulás esélye fontos nekünk, nem a célbaérés esélye”. A budapesti olimpia terve pedig csak akkor merülhet fel, ha az olimpiáról és a paralimpiáról együtt gondolkodunk, a kettőről egyszerre beszélünk, és világosan, előre kommunikáljuk, hiszen csak így lehet a társadalmat felkészíteni a fogyatékosokkal élő sportolók befogadására – zárta le beszédét Gömöri Zsolt.

Dobi Kitti, a Vodafone Operációs Központ Magyarország Zrt. HR menedzser a munkáltatók és a fogyatékosokkal élők közös érdekeiről tartott előadást. „Lépjünk egyet hátra, hogy elkerüljük a szakmai csődlés veszélyét, és ki tudjunk tekinteni más társadalmi csoportokra” – vezette fel beszédét. Dobi Kitti hangsúlyozta: fenntartható fejlődés csak egy közösség tagjaként érhető el, ami a vállalatok érdekeivel is egybeesik, hiszen nekik is az áll érdekükben, hogy a munkánkat mások számára is hasznosan végezzük. „A konferencia célja, hogy összehangoljuk céljainkat, számba vegyük, mi áll rendelkezésünkre, és akár európai szintű együttműködést is kiépítsünk” – mondta Dobi Kitti. A munkáltatói oldalról így összegezte a törekvéseket: „Nem csak felvenni, de megtartani és képezni is akarjuk a fogyatékosokkal élőket”. Végül egy felhívást intézett a konferencia résztvevőihez: „Egy év múlva találkozunk újra, és nézzük meg, hány fogyatékos embert sikerült elhelyezni és képezni.”

A panelbeszélgetés előtt **Szluka Lidia** énekművész produkciója következett, aki egy népdalcsokorral és két musicalrészlettel kedveskedett a közönségnek. A vak énekesnőt **Kárászy Szilvia** zongoraművész fedezte fel és mutatta be a résztvevőknek, aki tehetséges sérült fiatalokat karol fel az általa alapított *Aranyharang Díj* segítségével. A világszínvonalú produkció után **Ferenczi Andrea** elmondta: a MNKSZ célul tűzte ki, hogy felkutassa és támogassa azokat a tehetséges magyar nőket, akik kiemelkedőt alkotnak valamilyen művészeti ágbán.

A délutáni panelbeszélgetés a fogyatékosokkal élőknek a foglalkoztatásban, a sportban és a médiában való megjelenését járta körül.

Moderátor: Krizsó Szilvia, MTV

Előadók:

Kárászy Szilvia zongoraművész

Lóvei Andrea sajtóattasé, Európai Parlament Budapesti Tájékoztatási Irodája

Pásztory Dóra és **Dóra Krisztina** paralimpikonok

Szekeres Pál paralimpikon, Magyar Mozgáskorlátozottak Sportszövetségének az elnöke

Széles Katalin igazgató, OFA Foglalkoztatást Elősegítő Kht.

Dr. Vidorné Dr. Szabó Györgyi elnök, OGY, Ifjúsági, szociális és családügyi bizottság

A beszélgetés során körvonalazódott az a vélemény, miszerint egy fogyatékosokkal élő ember legalább olyan szerencsésnek érezheti magát, mint valaki, akinek nem kell ilyen hátrányokkal számolnia. **Pásztory Dóra** így fogalmazott: „Nekem csak előnyöm származott abból, hogy végtaghiányosnak születtem: paralimpikon lehettem, és olyan lehetőségeket kaptam, amiket egészségesen nem biztos, hogy egy kis faluban felnőve megkaptam volna”. A paralimpikon a tehetség és a szerencse mellett kiemelte a kemény munka és a szorgalom nélkülözhetetlenségét is: „Ha valaki nem érzi a motivációt, annak bármilyen

segítség kevés”. Ezért érzi úgy, hogy ki kell mozdítani azokat, akik „csak várják a sült galambot”, nem elég pusztán példát állítani eléjük. Pásztor Dóra szerint ehhez a fogyatékos emberek körében is szemléletváltásra van szükség, hogy el tudják magukat fogadni, és megtalálhassák azt a területet, ahol ki tudnak teljesedni. Természetesen a fogyatékosokkal nem élők körében is kell a szemléletváltás, amelynek megvalósításához egészen kis korban el kell kezdeni a toleranciára nevelést – mondta a paralimpikon. A médiának általában véve és a fogyatékosokkal élők kapcsán is kettős szerepe van: a realitás, illetve a pozitív példák bemutatása. Pásztor Dóra az Athéni Paralimpia után magára vállalta a küldetést, hogy a médián keresztül átadjon egy pozitív üzenetet, és a munkáján keresztül a mai napig ezen dolgozik.

Dóra Krisztina paralimpikon is azok közé a fogyatékosokkal élők közé sorolja magát, akik szerencsésnek érzik magukat: „Gyerekeim vannak, dolgozom, tanulok – a problémáim nem a mozgáskorlátozottsághoz kötődnek”. Pásztor Dórához hasonlóan ő is a fogyatékosokkal élők felelősségét említette saját életük jobbá tételében. A felelősségérzet kialakulását gyakran a rossz beidegződések akadályozzák meg: „Rosszul vagyunk szocializálva, éveken át nem mentünk ki az utcára” – érzékeltette a helyzetet. Ő maga rehabilitációs foglalkoztatással foglalkozik, így segítve, hogy a fogyatékosokkal élők később kikerülhessenek a nyílt munkaerőpiacra.

Szekeres Pál az átlagos fogyatékosokkal élő esetét hozta fel, aki nem jut el az önmegvalósítás szintjére, s akiből sokkal több van, mint paralimpikon. Hozzátette ugyanakkor, hogy azoknak a fogyatékosoknak a számára is vannak munkalehetőségek, akik nem tudnak felsőfokú végzettségre szert tenni, de ezen a ponton belép a szülők felelőssége is a megfelelő lehetőségek biztosításában. Ahogy Szekeres Pál fogalmazott: „Nem az a probléma, hogy van-e képzettsége vagy nincs, hanem ha azért vonják ki a rendes intézményekből, mert ugyan jó szellemi képességű, de gyenge vagy sérült fizikailag, mert később ezeket az embereket már nem lehet integrálni”. A médiának Szekeres Pál szerint abban van nagy szerepe, hogy megszólítsa az átlag nézőt, és felkeltse az érdeklődését a fogyatékos-ügyi témák iránt anélkül, hogy szenzációt csinálna belőlük.

Dr. Vidorné Dr. Szabó Györgyi a politika felelősségét emelte ki abban, hogy a hazánkban élő 600 ezer fogyatékosokkal élő ne szoruljon a perifériára. Rávilágított arra is, hogy ugyan jogalkotásban jók a magyarok, a végrehajtással még bajok vannak, amit jól példáz az építési törvény esete. A szülők felelősségét Szabó Györgyi a megfelelő gondoskodásban is látja, aminek sarkalatos pontja, hogy a fogyatékos gyermeket ne „dugjuk el”, hanem engedjük ép társai közé. A média képviselőit arra szólította fel, hogy foglalkozzanak behatóbban a fogyatékosok ügyével, és mutassák be a pozitív példákat.

Lővei Andrea az Európai Parlament Budapesti Tájékoztatási Irodájának együttműködését ajánlotta fel az érdeklődő civil szervezeteknek esélyegyenlőségi, így fogyatékos-ügyi témákban is. Elmondta, hogy tavaly az esélyév kapcsán az Iroda sok szemináriumot szervezett, illetve kialakítottak egy nemzetközi adatbázist az esélyegyenlőségi témákkal foglalkozó újságírókról, ami szintén segítheti a civil szervezetek munkáját.

Dr. Széles Katalin, az OFA Foglalkoztatást Elősegítő Kht. igazgatója bemutatta azokat a lehetőségeket, amelyeket a Kht. kínál hátrányos helyzetűeknek. Elmondta, hogy folyamatosan tesznek közzé pályázati felhívásokat, illetve 2004 óta minden évben projektvásárokat rendeznek, ahol civil szervezeteknek kínálnak fel jól kidolgozott, hasznosítható projekteket. Fontosnak tekinti a civil szféra erősítését, hogy ne csak az állami támogatás lehetősége merüljön fel, hanem más módon is segíthessük a fogyatékosokkal élőket.

Kárászy Szilvia az általa alapított *Aranyharang Díj* – az elnevezés a lelket megrezegtető harangjátékból jön – kapcsán az egyén felelősségét és lelkiismeretét emelte ki, vagyis, hogy mindenkinek meg kell tennie a maga kis hozzájárulását a társadalmi célok eléréséhez. A díjat olyan tehetséges sérült fiatalok kapják, akik emberileg és művészileg is kitűnnek. A hangversennyel és adománygyűjtéssel egybekötött díjátadót minden évben karácsony előtt rendezik meg.

A konferencia végén **Tom Lantos**ra, az Amerikai Kongresszus nemrég elhunyt magyar származású képviselőjére, Szövetségünk támogatójára emlékeztünk, aki egész életében a demokráciáért, az emberi jogokért és a társadalmi esélyegyenlőségért harcolt. A jelenlévők egy perces néma csennel adóztak Tom Lantos emlékének, majd unokája, **Charity Sunshine Tillemann-Dick** operaénekes énekelt nagyapja tiszteletére. **Ferenczi Andrea Szöllősy Judy** Tom Lantost méltató szavai után bejelentette, hogy a Magyar Női Karrierfejlesztési Szövetség megalakítja a **Tom Lantos Emlékbizottságot**, melynek fő célkitűzése, hogy a kiváló kongresszusi képviselő szellemi örökségét Magyarországon széles körben megismertesse.

ZÁRÓ GONDOLATOK

A harmadik, immár hagyományos, „Március a fogyatékkal élő nőkért” konferenciánkon nagy számban jelen lévő résztvevők több perspektívából, az Európai Unió, a törvényhozás-közigazgatás, a Paralimpia és az üzleti világ perspektívájából érezhették át a konferencia megrendezésének deklarált céljait.

Képet kaphattak arról, hogy a fogyatékkal élő nők még a férfi társaikéhoz képest is több hátránnyal élnek meg mindennapjaikat.

Bár tíz éve, az EU országai közül elsőként Magyarország hirdette ki az ENSZ e témájú egyezményét, mégis sok tennivaló áll előttünk Európa más országaihoz viszonyítva.

Érzékeltették az előadók, hogy a fogyatékkal élő nőkkel való törődés nemcsak szociális kérdés, de az ország gazdasági fejlődésének egyik biztosítéka is lehet, hisz bennük megvan a szándék, hogy munkájukkal a társadalom hasznos tagjaivá váljanak.

Hallhattuk, hogy az emberekben még meglévő előítéletek megváltoztatásához, a tudatformáláshoz sok-sok pozitív példára van szükség. A náluk nagyobb önbizalommal, emberi tartással rendelkező para-sportolók követendő mintát tudnak adni fogyatékkal élő társaiknak.

A napjaink médiumai, rendkívüli hatásukkal, példa-közvetítő erejükkel segíteni tudják mind a fogyatékkal élők társadalmi beilleszkedését, mind a para-sportolók kiemelkedő teljesítményének közkinccsá tételét.

Csak a fogyatékkal élők, a para-sportolók, az ő ügyükért tenni készek valamint a média összefogásával érhetjük el, hogy a konferencia céljainak vállalásával összetartóbb társadalommá váljunk. Több előadó kiemelte, hogy a fogyatékkal élők számára a legfontosabb teendő a folyamatos képzés, mert csak ennek révén lehet nagyobb esélyük a munkaerő-piacon.

E harmadik konferenciánk annyiban másabb, mint az előzőek voltak, hogy az egyik főszponzor, a Vodafone Operációs Központ Magyarország Zrt. olyan párbeszédet és együttműködést kínált a fogyatékkal élőknek, melynek eredményeként számukra megnyílhat a munkába állás konkrét lehetősége.

Szeretnénk, ha a konferencia után a fogyatékkal élők azt éreznék, hogy nemcsak e nap, de az év több napján is rájuk irányul a figyelem.

Szövetségünk most is és a jövőben segítő kezet nyújt a fogyatékkal élőknek, és a kérdés-kör minden szereplőjének szóló ajánlást tesz közzé honlapján.